Ezoterična pisma.

Pismo XX. Ljubljana, v marcu 1924

Duša

/: Nadaljevanje :/

Oblika telesa n. pr. hi je telesna kvaliteta, obstoji toliko časa, dokler telo, nasprotno pa dih. g'anje, spomin, duh itd. ne obstojajo več v tem telesu, čeravno še obstoja mrtvo telo

Kvalitete telesa so vidne, one jaza, kakor duh itd. pa ne. Toliko knjig so že spisali materijalisti, ali toliko korajže pa vendar niso še pridobili, da bi pojasnili, kako po njih nauku nastaja duša iz njihovih četvero prvin

Ako sklepamo na bitnost prvine, radi tega, ker jo razmavamo, moramo tudi sklo

pati, da se ta razsnava vzpenja nad njo.

Nositelj telesnega sveta je razsnava in ne prirna.

Lastna narava razsnave je pa ravno duša.

Duša je torej neodvisna od telesa in, ker je razsnava enotnost narave, je ona večna.

Razsnava je tudi mogoča, ko telo leži nepremično, kakor v spanju, ko vendar tudi razsnavamo.

Kakšne narave je pa duša? Je-li ona morda razčasna bitnost? Ne! Duša ne nastaja, ona je večna duhovnost. Duša /: jiva :/ je najvišji in nespremenljivi Brahman sam, Atman. Namembe, upadhiji, ali organi razsnave jo zakrivajo, da jo ne spoznamo in ne občujemo z njo, in pokaže se nam kot razgrnjena osebna duša. Ti so: telo, čutila, prana, manas, buddhi, zunanji svet in čutenje.

Množina duše je zato dozdevna, ker jo določajo ti upadhiji. In vse minljivo in nastajajoče je razpadeno pri duši le ono

upadkijev.

Organi duše so pa potrebni, ovi so vrata, skozi katere sprejema duh razne čutne vtise. Svetovno naziranje je dvojno: potom znanja in neznanja. Isto je pri vsek verak. Vera znanosti je ta, ki spozna množino duš kot navidezno. Vsaki izmed nas je nedeljen Brahman sam in kot tak večen in nespremenljiv, vsemogočen in vseveden. On v resnici ne uživa in ne trpi, on samo spoznava. Duša v nas je le opazovalec, ki se ne vmešava v navidezna početja upadkijev.

Kakor vidimo meseo v vodi pomnožen in vsakega kot celoto, v resnici je pa le jeden sam, isto vidi navedneč namesto sebe samega brez drugega Brahmana množino. Množino vidi v enem Bogu: iluara:/. Ta je v službi odpuščanja. Množino vidi tudi v enem svetu. In ta svet je prostor odpuščanja. Množino vidi ~~tudi v enem svetu~~ še v posameznih, po številu določenih osebnih duš. Te duše se rodijo ter v vsakem življenju delujejo, kar so si v prejšnje zaživtale

potom delovanja /: zaslug in krivde :/. One se rodijo potom semena, ko se združi po smrti neločeno z dušo.

Kakor rečeno, je vsaka duša v resnici vsevedni in vsemogočni Atman ali Brahman sam. Ona pa se tega ne zaveda, ker ji manjka še pravo spoznanje njenega Samega /: Atman :/.

Vzrok temu je nevednost /: avidya :/, ki se nam prikazuje ali subjektivno z pomanjkljivo zmožnostjo spoznanja, ali objektivno z pomanjkljivim spoznanjem.

V prvem slučaju primerja; dušo s slepcem, ki zadobi vid potom zdravila milosti, v drugem so pa upadhiji, ki zakrivajo božansteveno naravo, kakor zakriva pepel in les ogenj.

/: Konec :/

A. Ž

Luč iz Himavata.

O človeku onkraj morja.

Dneve praznika so minovali. Kahanara je celi čas praznovanja učil, bodril in svaril, obenem pa je svoje mlajše pripravljal za bodoče naloge.

Nekega popoldneva je rekel zbranim ljudem:

„Bratje in sestre! Valovje Kalyjuga [x] je razburkano in poplavlja zemljo. Pogledal sem v bodočnost in videl velikansko gorje, ki bo padlo na človeštvo. Človek onkraj morja je namreč pozabil na svoj božanski izvor in je postal žival. Človek onkraj morja je postal slabejši, kakor je žival. Zverina ne more med svojim rodom, dočim ta človek dviga lastne sitnosje brate. Žival se hrani samo v toliko, kolikor

x) Kalyjuga, sedanja doba zemlje.

neobhodno potrebuje za svoj obstanek, ta člo-
vek pa neprenehoma hlasta živalske lešine in
pije omamljive pijače do onemoglosti. Žival se
zderužuje le v po prirodi določenem času, ta
človek pa se v svoji strasti valja noč in dan
v mlakužah demoralizacije. In čujte, ta usmi-
ljenja vredni človek hoče postati gospodar zemlje!

Prišla bo, kar mora priti! Človek
sukraj morja si s svojim brezmejnim egoizmom
pripravlja pogin. Njegove pokrajine bo zadela
katastrofa, podobna katastrofi Atlantide. Kar
je pustil meč s svojimi spremljevalci, to bodo
razorale kozmične ...

Bratje in sestre, pojdite domov! Ure-
dite potrebno, da vas bodoči dogodki ne najdejo
nepripravljene. Valovje zlonosne Kalyjuge
bo plusknilo do vas, vi pa se zavedajte svojega
božanstva in ni sile, da bi vam škodovati
mogla. Zavedajte se, da nosite v sebi Boga!"

Ko so ljudje odšli, je mojster zbral
svoje mlajše in je rekel:

„Predragi, ločiti se moramo! Pojdite na zapad in pripravljajte pot Človeku, ki pride ob svoji uri. Poučujte zaslepljene brate, da je le o Guberni odrešenje, drugod ga ni. Iščite naše somišljenike, ter z njimi tolažite nesrečne in branite preganjane. Kjer bodete vi, tam bom jaz; in kjer bom jaz, tam bo tudi Brahma! Mir z vami!"

Ko je Mahanara izgovoril radnje besede, je njegova postava začela medleti. Obrisi njegovega trupla so postajali bolj in bolj nejasni, ter se je naposled dematerijaliziral popolnoma. Njegov je bil povzod in nikjer, ker se je združil z vesoljstvom v eno celoto.

Telesno je odšel, a se vrne. In takrat bodemo vzkliknili: „Evoe, Človek prihaja!"

A. K.

Srečanje.

Na cerkvenem vrtu sta se srečala dva človeka: prvega so nesli h krstu, drugega od poslednjega blagoslova v jamo. Mimo je prišel popotnik in je rekel navzočim:

„Ljudje božji, ali ste videli? Srečala sta se življenje in smrt... Prvi iz astralne sfere v materijo, drugi iz materije na astralno sfero. Ah, rojstvo in smrt, smrt in rojstvo, dva druga drugi sledeči poslovi v življenje človeške duše. Amen."

Ljudje so popotnika začudeno motrili; dočim je župnik pozval vrožnika, da krivovernca vkuje v žrtvenik. Vrjeli so ga in vrgli v ječo, pozneje pa so ga zaprli v blaznico.

Izdaja Teozofska družba v Ljubljani"
Tajništvo: Rimska c. št. 18/I.